

CIUTAT

REVISTA DE PALMA

Juny 2021 Núm. 9

**SER JOVE A
PALMA**

CIUTAT

REVISTA DE PALMA

Edita:

PALMA XXI

www.palmaxxi.com
info@palmaxxi.com

Ciutat és una publicació independent i plural que defensa la llibertat d'expressió. Les opinions expressades a les seves pàgines no són assumides necessàriament per Palma XXI, sinó que pertanyen als seus autors i autores, que en són responsables.

Direcció: Maria Reyero i Juanjo Suárez

Consell assessor: Jaume Garau, Lluïsa Dubon i Climent Picornell

En aquest número han col·laborat: Jaume Garau, Andreu Mir, Denisse, Xisco, Erika, Maria, Sofia, Mara, Lourdes Roca, Raquel Sebastián, Gabriel Bibiloni, Raúl Bar, Pep Martínez, Pau Emili Muñoz, Pau Roig, Alberto Rosauero, Cristina Llorente i Flàvia Gargiulo.

Amb el suport de:

Fundació
Iniciatives del Mediterrani

Portada: Foto de Carmen Collado Giner (de l'arxiu de Palma 365)

EN AQUEST NÚMERO DE CIUTAT

Radiografia d'una generació
Conversa amb joves
04

Palma Jove
Mapes de Ciutat
08

Joves en partits polítics
09

Associacionisme i
activisme juvenil a Palma
14

Joves de Palma: cap a la dreta?
Per Jaume Garau
16

La identitat dels joves
immigrants a Palma
Per Andreu Mir
17

Entrevista amb Alberto Rosauero
Director general de l'Àrea de Justícia Social de
l'Ajuntament de Palma
18

Notícies de Ciutat
21

El futur de Palma:
notícies de les entitats
22

Ressenya:
Tanmateix, la màgia
de Cristina Llorente i Flàvia Gargiulo
23

La Ciudad Cuántica:
Per Lourdes Durán
23

EDITORIAL

A Palma hi ha més de 45.000 joves d'entre 15 i 24 anys. Què fa aquesta generació a la nostra ciutat? A què es dediquen, quins reptes enfronten, en què somnien, que aporten a Palma?

Amb aquestes preguntes de partida vàrem engegar aquest número de *Ciutat*. Perquè dels joves se'n parla molt, però poques vegades se'ls demana directament sobre temes cabdals com els estudis, el futur laboral, l'habitatge o la mobilitat. I, en moltes ocasions, en base a prejudicis, la societat es fa una imatge distorsionada del jovent. Això ha quedat palès durant la crisi de la Covid, quan se'ls ha culpabilitzat de les conductes temeràries i de botar-se les restriccions. Com diu na Maria, jove acabada de graduar, "se'ns ha demanat la màxima responsabilitat, però després en altres coses som els oblidats de tot. Quan ens demanen l'opinió per temes importants?". Ens ho explicava a la xerrada que vàrem organitzar a la seu de Palma XXI amb joves d'entre 17 i 25 anys per parlar de la seva realitat i expectatives de futur.

Hi ha joves compromesos amb el bé comú, a través de la militància a partits polítics. Parlam també amb ells per conèixer, des de la seva diversitat ideològica, què els va portar a vincular-se a les seves formacions i posar la paraula de la joventut al centre de les propostes polítiques.

El jovent a Palma s'associa i encapçala les reivindicacions socials: des de la promoció de la llengua i la cultura, el feminisme o l'ecologisme, treballen per construir un món millor que el que els han deixat. Analitzarem els diferents moviments associatius i activistes juvenils de Ciutat.

Els i les joves immigrants viuen a Palma, bé arrelats a les seves identitats d'origen, bé assumint com a pròpies plenament les de la societat d'acollida, o integrant ambdues. Com viuen ells i elles el fet de ser joves a Palma? Quins reptes específics enfronten? Andreu Mir, doctor en Educació, ens ho explica a un article especial per *Ciutat*.

"Tenim una joventut diversa i molt potent. Som la generació millor preparada de la història. Els joves, les joves, són el futur de la nostra ciutat". Amb aquestes paraules d'Alberto Rosau, director general de l'Àrea de Justícia Social de l'Ajuntament, a qui també entrevistam, vos convidam a llegir aquest número de *Ciutat*. Ells i elles tenen la paraula.

Radiografia d'una generació

Conversa amb joves que viuen a Palma sobre les seves experiències, expectatives i reptes

Un dematí de maig demanam a 5 al·lotes i un al·lot, d'entre 17 i 26 anys que ens acompanyin a la seu de Palma XXI, a l'Estudi General Lul·lià per xerrar sobre el que és ser jove avui a Palma. Al voltant d'un berenar, reflexionen sobre les seves decisions a l'hora d'estudiar, els seus somnis laborals, el somni d'independitzar-se, les afectacions de la Covid-10, l'oci, la mobilitat o l'activisme. Aquesta és la radiografia del jovent de Ciutat.

- **Mara**, 17 anys. Grau Bàsic en Administració. Estudia i viu a Marratxí, fa pràctiques a Palma.
- **Xisco**, 22 anys. És de Manacor, però viu a Palma (Pere Garau). Estudia Biologia a la UIB.
- **Erika**, 21, nascuda a Colòmbia, va arribar fa 12 anys. Abans vivia a Sóller, però per estudis es va traslladar amb la seva família a Palma, a Es Rafal. Cursa el Grau Superior de Guia Turístic i fa pràctiques a Palma.
- **Sofia**, 25 anys. Va estudiar Història de l'Art a la UIB i ara està fent el Grau Superior de Guia Turístic. Viu a Palma, a la zona rural de Sa Indioteria. Fa feina i pràctiques a Ciutat.
- **Denisse**, 22 anys. Manacorina nascuda a Xile. Fa un parell d'anys que viu a Ciutat, pel barri de Foners. Cursa el Grau de Guia Turístic. Treballa esporàdicament, ara fa guies turístiques virtuals.
- **Maria**, 24 anys. Manacorina vivint a Palma (primer a la Calatrava, ara per la plaça de Toros). Va estudiar Història de l'Art a la Universitat de Barcelona. Fa feines puntuals com a guia turística i tallers per infants.

ESTUDIS

Per què vàreu decidir estudiar el que estudiàu?

Sofia: Vaig fer batxillerat social, un grau en Història de l'Art i ara una formació professional en Guia Turístic, per professionalitzar-me. Hi ha qui pensi que he fet una passa enrere, però jo no ho veig així: són estudis molt professionals que et donen una eina brutal que no et dona una universitat. Una FP et fa professional.

Erika: Jo primer vaig fer un Grau Mitjà en Administració. No sabia què fer amb la meva vida, però vull tenir l'experiència de passar per la universitat, vull fer el Grau de

Turisme. Em van dir que ho podia fer des del Grau Superior en Guia Turístic. M'està encantant, és la primera vegada que gaudesc així d'estudiar.

Mara: Jo vaig fer ESO i havia de fer alguna altra cosa. Fins als 16 no podia treballar.

Xisco: Jo vaig triar Biologia per l'amor que tenc als insectes, sobretot les papallones. Jo no vaig tenir molt en compte el futur laboral a l'hora de triar els estudis, vaig decidir fer el que m'agrada i després ja veurem. A la meva família tenim una empresa, moltes vegades la família vol que tu continuïs el que han fet ells, amb mi no va ser així. Em van donar suport per fer Biologia. He fet el meu camí.

FEINA

La meitat dels que estau aquí avui heu triat el turisme per als vostres estudis. El turisme és la base de la nostra economia. Fins que va arribar la Covid i ara està tot en l'aire. Com vos sentiu amb aquest canvi de perspectives laborals?

Denisse: Jo realment vaig triar estudiar turisme perquè a l'ESO només m'anaven bé els idiomes. Mon pare ha estat sempre xòfer, ma mare treballava a hotels. Vaig poder entrar al sector com a guia, com a transferista. Jo tenc clar que vull seguir estudiant turisme, una doble titulació amb ADE. Per molt que el model turístic sembli que s'hagi

enfonsat, hi ha mil coses a fer. Per exemple, ara estic treballant fent rutes virtuals. Jo crec que tenint idiomes et pots menjar el món. Ara mateix, com que aquí no hi ha feina, me'n vaig dos mesos i mig a Itàlia.

Sofia: En el meu cas, quan vaig decidir fer el Grau en Guia, no va ser molt vocacional, en el sentit que no estic molt d'acord amb el model turístic que tenim. No entenc com encara vivim d'aquest tipus de turisme. A mi m'interessa més l'oferta de difusió turística a grups més petits i locals, o escoles.

Denisse: Jo tampoc crec que la Covid canviï la dinàmica, espremeran l'illa al màxim. Al contrari, ara estan perquè torni el turisme d'abans, si als creuers, sí a tot.

Sofia: O SOS Turisme. La gent té moltes ganes de viatjar ara, amb més ansietat. Això és un poc perillós.

Fa uns anys la tendència és que els joves que han estudiat carreres més científiques es veuen obligats a emigrar, ja que aquí no troben oportunitats per a la investigació i la recerca. Com ho veis això?

Xisco: Crec que el problema és que es prioritza massa la rendibilitat a curt

termini de les inversions en ciència. A altres països no és així: es dona suport a petites idees i projectes. Hi ha una educació científica a la societat que reconeix la importància de la recerca. Jo esper i crec que podré fer de biòleg a Mallorca, m'agradaria acabar treballant a la universitat, transmetre coneixements a les noves generacions.

I les altres? Vos plantejau sortir de Mallorca per continuar formant-vos?

Denisse: Jo ho trob essencial. Viatjar et fa créixer com a persona: conèixer altres cultures, idiomes. Una bona opció pot ser fer d'*au-pair*.

Erika: Jo vaig tenir l'experiència de ser *au-pair*, a Anglaterra. M'ho planteig no tant per estudiar sinó per viure noves experiències o aprendre idiomes, aprendre a administrar-te. Més com a desenvolupament personal que com a creixement laboral.

La generació dels nostres pares i mares varen tenir la possibilitat, en molts casos, de tenir una única feina, fins i tot a una única empresa. Vosaltres pensau que aquesta serà la vostra experiència?

Denisse: A mi no m'agradaria treballar tota la vida en la mateixa cosa, vull viure altres experiències. Per això no

he volgut anar directament a la universitat.

Sofia: Jo crec que la joventut ara vivim més al dia. Jo he estat un any súper angoixada perquè sentia que no tenia sortida el que havia decidit estudiar (Història de l'Art), em preguntava què havia fet malament... Som una generació súper preparada, no aturam de formar-mos.

Xisco: Si, ara tot és botar d'una feina a una altra, no saps mai què passarà demà. Així com canvis de parella canvis de feina. Duim una forma de vida molt al dia, de lloguer, feines inestables, etc.

Maria: Això em crea molta ansietat, no sé si tindrè feina aquest estiu. Cada mes cobro una cosa diferent, com hem de llogar un pis així? Em crea una sensació d'estar tot el dia mirant com cercar-te la vida.

Denisse: Potser en ser immigrant jo ho veig diferent. Vàrem arribar de Xile quan jo tenia 4 anys, en unes condicions, que no teníem matalàs per dormir ni menjar. Sempre he pensat que pitjor que això no estaré mai. En sortirem d'aquesta.

Ja diuen que serem la primera generació que viurà pitjor que els nostres pares. La tendència històrica

era anar millorant en termes d'estabilitat laboral, accés a habitatge, etc. i des del 2008 això ja no és així. A un article a El País se'ns descrivia com la generació dels "matriculats en l'eufòria - perquè vàrem començar la Universitat en ple boom de la construcció - i llicenciats en el desastre". Això s'ha repetit ara, no?

Erika: Sí. Vas a buscar curro i et diuen "però quina experiència tens?". Les pràctiques et donaven aquesta possibilitat, però no està passant a moltes formacions, ni el Grau ni la FP són garantia de feina.

Maria: Mira, jo tenia bastant clar que no volia ser profe, i al final m'he apuntat al Màster en formació per a professorat per fer-lo l'any que ve. Necessitam aquesta estabilitat. Un dels nostres principals problemes és la precarietat econòmica. Pel tipus de feines que feia jo, durant el confinament no vaig cobrar res, m'han ajudat els meus pares.

Heu tingut ja experiències laborals?

Xisco: Feines d'estiu.

Denisse: Sí, i alguna feineta puntual.

Maria: Jo faig feines puntuals també. En general, els joves accedim a feines molt desestructurades i esporàdiques, sense un horari fixe ni estabilitat.

HABITATGE

Viviu sols o amb els vostres pares? Veis possibilitats d'independitzar-vos?

Denisse: Amb la meva família. Jo no veig possibilitat d'independitzar-me tota sola. Tenc un company, que també treballa al sector turístic. Fèiem comptes que, si tot anava bé, ens donaria per anar a viure plegats. Ara mateix no podem. Els preus aquí són impossibles, té molt a veure el lloguer turístic que ha inflat els preus.

Mara: A mi m'agradaria molt anar-me'n de casa l'abans possible! Però no ho veig possible per ara.

Xisco: Jo visc de lloguer amb el suport dels meus pares. Sé que no m'independitzaré fins que tenguí una estabilitat, quan sàpiga que durant un

temps puc mantenir-me.

Maria: Jo visc ara la plaça de Toros amb amigues, a un pis familiar que em deixen.

I on voldríeu viure?

Denisse: Jo a foravila, odiï Ciutat! Molt d'edifici, molt de cotxe, molta gent, molt d'estrès... La gent viu molt accelerada, sempre amb presses.

Xisco: A mi també m'agradaria viure al camp. Mentre m'estigui formant, viuré a Palma. M'encanta Palma, passejar-me per aquests carrers tan estrets, però enyor la terra, vull tornar a les arrels.

Erika: A mi m'agrada viure a Palma. Estic acostumada a adaptar-me allà on visc, que ha anat marcat per les necessitats de cada moment. Vaig néixer a Colòmbia i ens vàrem traslladar a Barcelona pel treball dels meus pares, el mateix va passar quan ens vàrem instal·lar a Sóller. A Palma ens vàrem mudar pels meus estudis. Per mi és molt còmode viure aquí, perquè sé el que és estudiar a Palma i viure lluny. Però és cert que és molt car. Amb la meva parella ho hem xerrat, però som realistes i és molt difícil. No veig que en un futur pugui tenir una casa aquí.

Maria: Vaig viure a la Calatrava i no em va agradar. Havia viscut sempre a Manacor. Quan vaig tornar de Barcelona vaig decidir provar a Palma, que és on es fan coses. No sortia del centre per res. La Calatrava és molt guapo, però vivíem a un pis molt petit, era molt incòmode: les galeres amb els cavalls, turistes amb les maletes, no pots entrar amb el cotxe, els pocs supermercats que hi ha són molt cars... Ara per la plaça de Toros faig molta més vida de barri, a les botigues em coneixen, tot és més econòmic.

MOBILITAT

Com vos moveu per Palma? Què trobau de la mobilitat?

Maria: En bici o a peu. Tenc un cotxe perquè és familiar, però no l'utilitzo molt, fóra de l'estiu. El tren va molt bé, però el TIB va molt malament.

Mara: Si he pujar en TIB des d'El Figuerol a Pòrtol per agafar el tren,

que són 10 minuts de trajecte, em cobren 3 euros per viatge! Per venir a Palma m'han de dur. Per això faig més vida a Marratxí.

Xisco: Jo procur que el pis estigui amb una bona connexió amb el metro de la UIB. Per moure'm per Palma també utilitzo el bus.

Denisse: Jo em moc amb patinet elèctric. Vaig provar Bicipalma, però no em va anar molt bé.

Sofia: Jo com que visc a una zona molt mal connectada sí que venc amb cotxe, he d'aparcar per Gesa i després camin. A mi el transport públic no em funciona gens bé.

Erika: I falten carrils bici. Per exemple, a vies principals que connecten barris com el carrer Aragó o 31 de desembre no n'hi ha!

OCI

Què vos agrada fer en el vostre temps lliure?

Erika: A mi m'encanta anar d'excursió! A la Serra o al Pla.

Denisse: A Palma sempre hi ha coses culturals a fer: concerts, exposicions, etc. A Can Balaguer o al Museu Krekovic, que ningú sap que existeix!

On vos trobau els i les joves a Palma?

Denisse: Depèn dels joves! No a totes ens interessa el mateix. Jo, per exemple, pas molt temps a l'Ateneu Obrer, al Casal de Dones, al club d'assaig... O quedam a casa amb els amics.

Maria: De vegades al Marítim, a Sa Possessió. Però clar aquí, o agafes cotxe, o taxi. També m'agraden alguns bars de tota la vida, com Guirigall o Lorient.

Xisco: A mi m'agrada Blanquerna, hi ha molta diversitat de llocs on prendre alguna cosa.

Mara: Jo em passeig per la murada, el parc de la Mar, plaça Espanya i es Born. La gent de la meva edat està tot el dia per es Born, s'asseuen als bancs i es passen allà l'horabaixa. A Ses Estacions no, s'ajunta la gent a fumar, no hi ha bon ambient.

JOVES I COVID-19

Com heu viscut el confinament i tota la situació generada per la Covid?

Xisco: Ens ha afectat a la salut mental, et passa factura. Tot i que jo vaig estar molt bé, perquè el vaig passar a foravila, cultivant-me a mi mateix. Vaig aprendre molt. Però és cert que després m'ha costat molt, he tingut ansietat, no em basta la pantalleta, necessito veure la gent.

Denisse: A mi, en canvi, m'està costant molt veure tanta gent. Em fa paranoia. Crec que als joves, juntament amb la gent gran, és a qui més ens ha afectat aquesta situació.

Maria: A mi el que m'ha salvat ha estat viure amb amigues i no amb els pares.

Què trobau de la percepció que té el conjunt de la societat cap als joves?

Sofia: Hi ha una idea general que els joves passen de tot.

Xisco: Se'ns critica molt per *vagos*.

Maria: A mi m'ha fet molta ràbia com s'ha tractat al col·lectiu de joves, se'ns ha demanat la màxima responsabilitat, però després en altres coses som els oblidats de tot. Quan ens demanen l'opinió per temes importants? A veure què trobam sobre política, com s'ha de fer una plaça o com ha de ser el servei de bus. Si mai ens han donat l'espai per expressar-nos sobre aquests temes, és molt injust que ara se'ns demani un comportament impecable.

Denisse: I quan mos demanen la nostra paraula no val! Per exemple, últimament, em demanen molt si voldré ser mare. Jo dic que no i em diuen "bah, ja creixeràs!". Per què menysprees la meua resposta? Potser no canviaré d'idea.

Sofia: Si, és cert, hi ha com la pressió que tots hem de seguir un mateix camí: estudiar, treballar, ser mare... I potser no és el que volem!

DONES JOVES

Pensau que ho heu tingut més difícil les dones joves?

Maria: Jo no m'he sentit mai limitada pel fet de ser dona, però és cert que visc a una bombolla. Ahir mateix vaig sentir la conversa dels dos joves de devora al tren i vaig pensar, mare meua!

Denisse: Queda molt per fer. Hi ha joves que encara t'amollen "vés-te'n a la cuina!". Hi ha molta desinformació.

ACTIVISME

Formau part d'alguna associació o moviment polític?

Denisse: Jo sóc portaveu del Moviment Feminista de Mallorca i a ateneus llibertaris.

Xisco: Crec que hi ha un bot generacional enorme. Els joves feim activisme d'una forma diferent. La gent més gran pensa que aquestes lluites és com fer retxes dins l'aigua. També perquè nosaltres ho hem tingut més fàcil en alguns aspectes i ens hi podem dedicar a reivindicar certes coses.

Erika: Estic pensant en el que està passant al meu país, Colòmbia. Els joves són els que ara han aixecat la veu dient que les coses no estan bé i s'han de canviar. Els nostres pares i padrins potser pensen que l'important és treballar i no canviar les coses. La nostra generació s'ha adonat que cal lluitar i fer-mos valdre.

Denisse: També a Xile l'aixecament social va ser liderat per joves, que van dir "ja n'hi ha prou!".

Erika: Res s'ha aconseguit fàcilment, això ho tenim clar.

Maria: Jo a Manacor form part del col·lectiu Xitxeros amb Empenta. Treballam sobre la llengua i el territori. Organitzam jornades a la Trapa, per exemple.

Xisco: Jo col·laboro a la revista Es Busqueret, del GOB. Valor molt aquestes entitats que donen un servei social que l'administració no fa. Representen un col·lectiu molt gran de gent. La meua forma d'aportar és fer-ho des de la mateixa universitat, fent educació ambiental, activitats a parcs naturals, etc.

Maria: Entre el màster, fer un poc de feina per subsistir, una mica de vida social... no ens dóna la vida per vincular-nos a res més. Tothom està com amb ansietat últimament. No tenim el cap per assemblees i el poc temps que tenim ens estimam més utilitzar-lo en veure els amics.

I el moviment veïnal? Hi estau vinculats?

Denisse: No, jo només conec a Canamunt.

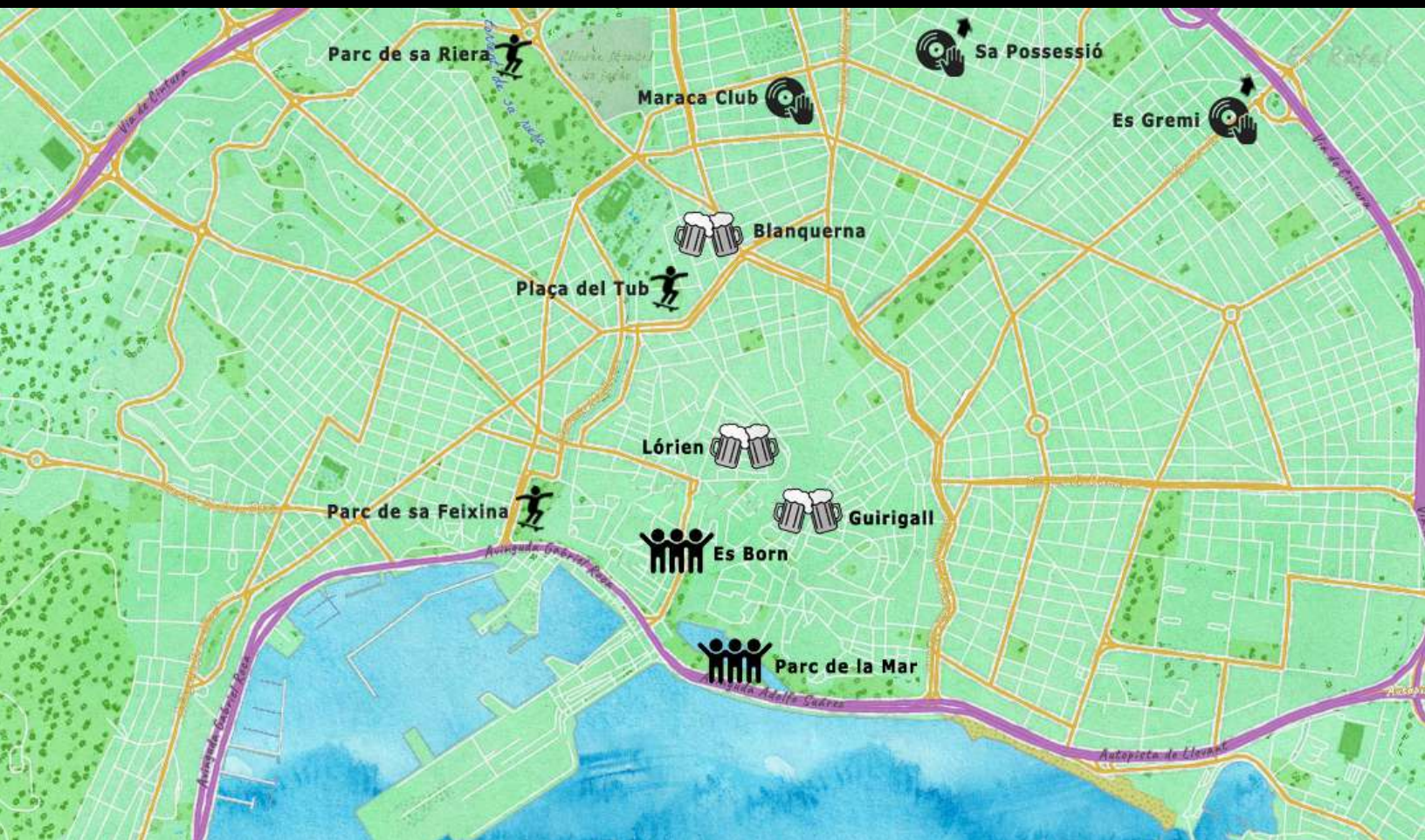
Maria: Jo a Flipau amb Pere Garau.

Xisco: He passat per la seu d'alguna associació de veïns, però no sé molt del que fan.

Mapes de Ciutat

PALMA JOVE

On es troba i per a fer què el jovent de Ciutat, d'entre 16 i 25 anys? Aquesta pregunta ens vàrem fer des de Palma XXI. Amb un poc d'observació i recollint els comentaris dels entrevistats a les pàgines anteriors vàrem ubicar aquests punts d'encontre, identificats com a propis pels joves: espais per practicar algun esport (com l'skate), prendre alguna cosa, anar de festa (quan es podia) o simplement trobar-se per xerrar.

JOVES EN POLÍTICA

MOTIVACIONS, REFLEXIONS I PROPOSTES DE TOT COLOR

Que mou a un o una jove a ficar-se a un partit polític? Que el motiva a invertir part important del seu temps a defensar els drets d'altres joves? Quins són els problemes i propostes per als joves que veuen les diferents formacions polítiques de Palma?

Preguntam a integrants de les juventuds dels partits polítics.

Lourdes Roca

Presidenta de Noves Generacions del Partit Popular a Palma

Quan i perquè vas decidir vincular-te a la política?

Em vaig afiliar al Partit Popular a l'octubre de 2014 i vaig decidir fer-ho perquè des dels 16 anys m'havia atret l'acció política.

Una de les raons per la qual vaig voler fer el pas va ser perquè en aquests moments jo era atleta d'alt nivell i hi havia moltes qüestions per resoldre en general pel que la idea d'intentar aportar i canviar alguna cosa en l'esport ja em motivava a fer-ho.

També en viure en un barri de Palma, veia que hi havia bastantes deficiències i vaig pensar que estaria bé que algú els pogués representar, ja no sols a nivell de societat civil en una associació de veïns, sinó en un partit polític.

Quins creus que són els principals problemes que enfronten els joves de Palma?

La cerca d'ocupació. Ja no sols amb la situació actual, sinó des de fa un parell d'anys, els joves en acabar els estudis intenten trobar una ocupació i en molts casos no és possible, ja sigui per no tenir experiència o perquè no interessa a l'empresa.

També amb els graduats el problema augmenta ja que en molts casos alguns si poden trobar treball però no és gens relacionat amb el que ha estudiat.

Un altre dels problemes és les dificultats per emancipar-se. En entrar en el mercat laboral tard, els joves no tenen suficients diners per a poder llogar o comprar un habitatge, a no ser que comparteixin pis.

I finalment, la mobilitat en transport públic és una de les majors preocupacions que tenim els joves. Ens trobem que l'empresa de transport municipal és mal gestionada i no és eficient ni econòmic.

Les freqüències són insuficients, a més cal sumar-li el caos circulatori per Palma, en hores punta totalment col·lapsada. I amb el canvi de línies molts joves s'han quedat sense transport públic per a anar al col·legi, institut o universitat.

Quines són les teves propostes per a millorar la situació dels joves de Palma?

Pens que una solució a l'atur juvenil podria ser el d'incentivar a les empreses amb un avantatge fiscal per a reduir la seva càrrega impositiva. D'aquesta manera aconseguiríem que les empreses obtinguessin un benefici fiscal i els joves aconseguirien tenir una experiència que en la majoria de casos és el que t'exigeixen per a contractar-te.

En el cas relacionat amb l'habitatge, lloguer o compra, és més complicat ja que el mercat és lliure i es regula per si mateix. No obstant això, es podria intentar ajudar als joves mitjançant el finançament.

I quant a la mobilitat, crec que una solució viable seria augmentar la flota d'autobusos d'aquesta manera aconseguiríem millorar les freqüències i intentar modificar les línies perquè arribessin al màxim de llocs d'interès per als joves.

Raquel Sebastián

Responsable de Joventut de Podem Illes Balears

Quan i perquè vas decidir vincular-te a política?

Fa tres anys vaig començar la carrera d'infermeria en la UIB i això em va ajudar a obrir els meus horitzons i percepció del món. Assignatures com a Determinants Socials de la Salut o Ètica i Legislació sumades al context polític del moment, on es començava a entrellucar un gran canvi social derivat del fastig i esgotament de la gent sota el govern de Rajoy, em van fer reflexionar sobre l'impacte que té la col·lectivitat.

Un dia en el sofà de ca meva, cansada d'escoltar els testimonis de precarietat en el meu entorn vaig decidir que havia d'involucrar-me en alguna cosa per a canviar les coses. Per això em vaig acostar al cercle Podem Mallorca Jove (ara Rebel·lia Balears)... i fins al dia d'avui.

Quins creus que són els principals problemes que enfronten els joves de Palma?

L'encariment dels preus de l'habitatge fa que sigui pràcticament impossible l'emancipació juvenil dins de la nostra ciutat. Aquesta emancipació inassolible no és més que l'efecte d'una precarietat laboral subordinada al model productiu de monocultiu turístic que no ens ofereix res més enllà que encadenar uns contractes temporals que ens lliguen a la incertesa. En aquesta realitat ens veiem obligats a posposar el nostre projecte vital. Les problemàtiques juvenils cada vegada són més prolongades en el temps de manera que el sentir-se jove no serà només un sentiment sinó una crua realitat en la qual en els 35 anys seguirem com als 22 somiant amb abandonar el nucli familiar.

Quines són les teves propostes per a millorar la situació dels joves de Palma?

La primera mesura i que s'ha de resoldre amb més immediatesa és la baixada i regularització dels preus del lloguer seguit d'un augment d'habitatges protegits i serveis de lloguer social; que a més és una mesura que no sols beneficiaria als joves sinó també als altres els col·lectius vulnerables.

Seguidament parlariem de continuar apostant per les inspeccions laborals que s'han posat en marxa tant per part del Govern dels Illes Balears com i sobretot per part de la vicepresidenta Yolanda Díaz. Per citar un exemple, les inspeccions en el sector agrícola van destapar que 7/10 explotacions agrícoles presentaven irregularitats. Per això s'ha de continuar apostant en tots els sectors productius.

Gabriel Bibiloni

Secretari d'Organització de Mallorca Nova, organització juvenil referent de Més per Mallorca

Quan i perquè vas decidir vincular-te a política?

Vaig prendre consciència política a l'institut participant del moviment estudiantil durant la convulsa legislatura de Bauzá. Als 17 anys (2012) m'afilií als Joves d'Esquerra Nacionalista (JEN) i en tenir la majoria d'edat al Partit Socialista de Mallorca (PSM). Eren moments de crisi, canvi, renovació i plantejament de noves formes d'entendre i fer política. Va coincidir en el meu cas amb el sorgiment de MÉS per Mallorca. Pel que fa a militància juvenil el desembre passat va néixer Mallorca Nova: un projecte innovador, engrescador, i d'una nova generació on esperam tenir una trajectòria perllongada i esdevenir referents pel jovent illenc.

Quins creus que són els principals problemes que enfronta els jovent de Palma?

A Ciutat, com a la resta de Mallorca, els joves ens trobam amb una realitat precària i un horitzó pessimista. Les dificultats per trobar una feina ben remunerada, de llarga duració i de l'àmbit on ens hem format, hem fet voluntariat, pràctiques o treballat anteriorment posen fre a la nostra emancipació. Si amb aquestes condicions independitzar-se ja és un repte s'hi afegeix la situació de l'accés a la vivenda, un dret del qual ens veim privats per la situació del mercat immobiliari, on el lloguer o la compra no són opcions que ens puguem plantejar la gran majoria de joves, a no ser que sigui entre un parell (mallorquí, habitualment).

De cara a l'emancipació una situació prèvia que la determina n'és la formació rebuda i és que a Palma segueix existint una carència en l'oferta educativa post-obligatòria, tot i la progressiu creixement de la UIB i de la formació professional són massa els joves que han de partir perquè no poden estudiar aquí el que volen o fer-ho en unes condicions equiparables a les de fora.

El funcionament d'una societat que permet que els seus joves treballadors no puguin permetre's mudar-se a una casa de lloguer o pròpia perquè els seus salaris no ho permeten posa en risc la seva mateixa existència; i de seguir així podem dir adeu a Palma tal com la coneixem i l'hem coneguda sempre. Si els joves que volem seguir vivint al municipi no podem, a la llarga s'aniran buidant els barris i pobles del terme on hem crescut i proliferaran les àrees de ciutat-dormitori.

Quines són les teves propostes per a millorar la situació del jovent de Palma?

Són tantes les coses que s'haurien de millorar amb el sistema actual que pensam que hem d'anar a les arrels dels problemes per trobar-hi solucions. Cal que els joves prenguem consciència col·lectiva i reivindiquem des de tots els espais on som presents una Ciutat que aposti pel seu jovent.

Un començament podria ser que l'Ajuntament oferís un programa d'inserció laboral propi per a joves del municipi perquè fessin pràctiques o feina correctament remunerades a un servei municipal o una empresa mitjançant conveni dins el mateix terme; com existeix a altres llocs de Mallorca i Europa. De fet, pensant en altres indrets és el moment de plantejar-nos una renda bàsica pels joves.

Pel que fa a l'habitatge la solució ha de ser combinada: més vivenda pública amb una estratègia definida i un programa d'inversions que permeti crear un gran parc d'habitatge i reservar-ne una part important pels joves. D'altra banda, s'ha de legislar per posar fre a la intervenció especulativa al mercat immobiliari, on destaca la dels grans tenidors.

Respecte els projectes urbanístics recents rebutjam iniciatives com 'Mallorca Vivienda Joven,' pur marketing i zero solucions; també la urbanització de Son Fila Nou o Son Gual, al ser un despropòsit mediambiental. Sí veim com una bona oportunitat la reconversió de l'antic quarter de Son Busquets, zona on per cert, es podria ubicar la segona residència universitària que tant reivindicam els estudiants de la UIB. Sobre aquesta qüestió és hora de posar fil a l'agulla, triar el lloc idoni, i posar-la en funcionament; estam cansats de veure que les distintes parts duen anys de reunions i encara no s'han posat d'acord ni en el model de residència ni on es situarà. Nosaltres ho tenim clar, residència pública i dins la ciutat.

Finalment, si volem que Palma sigui una ciutat amb vida estudiantil, l'alumnat ha de tenir al seu abast més recursos com sales d'estudi i amb equipaments informàtics moderns; biblioteques grans de referència; més facultats i centres de formació. Però també aquest mode de vida inclou l'esbarjo, l'oci, l'esport, l'associacionisme, l'activisme i per tant resulta inherent parlar d'espais de descans, de reunió, d'esport, d'entorn natural... connectat amb un transport públic que ha de tenir bonificacions per joves a les seves tarifes, àmplies connexions i ràpides.

Fem de Palma una ciutat on puguem gaudir de viure.

Raúl Bar

Adjunt autonòmic de Joves Ciutadans

Quan i perquè vas decidir vincular-te a política?

Encara que soni clixé, des de molt jove sempre em va interessar la política i seguia l'actualitat política llegint diferents mitjans de comunicació. Porto afiliat a Ciutadans des de 2017 perquè és el projecte polític amb el qual més m'identifico.

Quins creus que són els principals problemes que enfronten els joves de Palma?

Els joves vivim una dramàtica situació a conseqüència de gairebé quaranta anys de reformes i contrareformes educatives del PSOE i del PP, mai han tractat l'educació com el que és, un assumpte d'Estat. Aquesta falta de diàleg per part del bipartidisme ens ha portat a xifres disparades de l'abandó escolar, del qual Balears no és aliena, però no sols això, sinó que els joves que han acabat la seva formació, quan busquen incorporar-se al mercat laboral i aportar el seu talent, es troben amb unes barreres enormes. La taxa d'atur juvenil a Balears frega el 40% i això, també és un problema al qual s'enfronten els joves de les Illes. Finalment, quan ens incorporem al mercat laboral, percebem salaris que no ens permeten emancipar-nos. Els joves hem de destinar més del 85% del nostre salari a pagar el lloguer.

Quines són les teves propostes per a millorar la situació dels joves de Palma?

A Ciutadans i a Joves Ciutadans creiem que les forces polítiques han de dialogar per arribar a un consens en matèria d'educació. Les lleis d'educació no poden canviar cada vegada que hi ha un canvi de partit polític en Moncloa, a més, creiem que ha d'apostar-se pels models d'èxit en la formació professional com ho és la formació dual. D'altra banda, creiem que les administracions públiques han d'ajudar als joves al fet que ens emancipem, augmentant l'oferta d'habitatge públic en lloguer i potenciar la col·laboració públic-privada.

Pep Martínez

Secretari general de Joventuts Socialistes de Palma

Quan i perquè vas decidir vincular-te a política?

Em vaig afiliar a Joventuts l'any 2009 arran de les manifestacions contra el Pla Bolonia. Vaig entendre que per canviar el món has de participar de manera activa i constant, i vaig trobar al partit socialista la plataforma més adient per lluitar pels meus valors.

Quins creus que són els principals problemes que enfronta els jovent de Palma? Quines són les teves propostes per a millorar la situació del jovent de Palma?

Emancipació i estabilitat laboral:

La capacitat d'emprendre un projecte vital propi de manera autònoma és una fita cabdal de qualsevol jove. Els lloguers actuals i la carrera d'obstacles per obtenir una hipoteca estan impedit a tota una generació l'emancipació. A aquesta tragèdia s'ha d'afegir la inestabilitat laboral que sofrem el jovent.

L'augment històric del salari mínim i la millora dels convenis col·lectius han permès una millor distribució de la riquesa. Quin és el següent repte? Una reforma laboral que acabi amb la contractació temporal com a modus operandi permanent, el pa per avui no es gaudeix tant quan ve amb la incertesa de què hi haurà demà.

Respecte al món immobiliari? Crec que la lectura de la gentrificació no dona més de si. Els estrangers que fan seves barriades de llenguets crec que no encerta en la problemàtica i que només genera un sentiment contrari a qui ve de fora. Tenim un problema amb l'especulació i amb la proporció d'habitatges destinades a terceres i quartes "habitatge".

La solució no pot passar per no millorar l'espai públic per por de pujar els preus de la zona. S'ha d'augmentar la pressió fiscal a qui empra un immoble com un luxe vs a qui l'empra per viure.

Representació

El jovent no participa, ni se l'ha format en les dinàmiques de la participació. Com a país necessitem un jovent actiu i estructurat amb capacitat d'alçar la veu, consensuar i articular un diàleg amb els diferents engranatges de la societat civil.

Necessitem una educació amb una formació pràctica en la democràcia participativa i òrgans on canalitzar les inquietuds del jovent, hem de recuperar el consell de la joventut de Palma.

Espais públics de qualitat

Per últim hem de tenir cura de seguir desenvolupant espais públics de qualitat vertebrats per una mobilitat sostenible. L'oci i la mobilitat no poden ser condicionats pel poder adquisitiu i el jovent ha de veure a l'espai comú una solució a les seves demandes.

No volia acabar sense fer una menció al feminisme i la sostenibilitat ecològica, dos conceptes que transcendeixen la categoria de problemes o reptes. Al meu parèixer són i han de ser maneres d'entendre la vida i que han d'impregnar totes les nostres accions (privades i col·lectives) No són una carrera, una marató o un esprint, són una manera irrenunciable de fer camí.

ASSOCIACIONISME I ACTIVISME JUVENIL A PALMA

Al llarg del segle XIX, els col·lectius socials i culturals es varen començar a interessar en crear i orientar associacions juvenils amb l'objectiu d'influir en el procés de socialització i de formació dels joves. Així ho recull un estudi dirigit pel doctor Bernat Sureda, del grup d'Estudis d'Història de l'Educació de la UIB, que indica que aquest procés es donà paral·lelament a la conformació social del concepte de joventut, que a partir d'aleshores es convertí en una categoria social.

Entre les entitats juvenils sorgides d'aquest moviment, es consolidaren durant el segle XX especialment els **agrupaments escoltes**. I és que, segons Sureda, "el contacte amb la natura i la promoció de l'esport i l'activitat física com a hàbit social seran els dos pilars en què es fonamentarà bona part de la pedagogia del lleure durant el segle XX". En aquest sentit, l'escoltisme assolí un triple objectiu: l'activitat física, el contacte amb la natura i el coneixement del territori.

Avui en dia el moviment escolta encara té un pes important en el conjunt de l'associacionisme juvenil. De fet, més del 12% de les associacions palmesanes registrades al "Cens d'entitats juvenils i entitats prestadores de serveis a la joventut" són agrupacions escoltes. Al Cens hi ha fins a 63 associacions de o per a joves registrades a Palma, amb tipologies ben diverses: d'esplai, culturals, ecologistes, assistencials... Entre aquestes, hi destaca per la seva trajectòria **Joves de Mallorca per la Llengua**, creada el 1994 per la promoció de la llengua catalana, la cultura i la identitat pròpia de l'illa. "El nostre objectiu és defensar i promoure la llengua catalana entre la gent jove de Mallorca. Som joves d'entre 16 i 25 anys i som capaços de montar xerrades, tallers, concerts, festivals., etc." explica Pau Emili, de 20 anys, actual president de Joves de Mallorca per la Llengua.

Trobada d'entitats de primavera al maig de 2019, organitzada per el Consell de la Joventut

Des de les institucions públiques també hi ha diverses iniciatives per a fomentar la participació dels joves. "Dinamo" és el servei de dinamització jove de l'Ajuntament de Palma. És un servei descentralitzat que té per objectiu tenir presència a les barriades. Entre moltes activitats, destaca Dinamo News, un noticiari fet per i per a joves que s'emet per Youtube.

D'altra banda, a nivell autonòmic el màxim òrgan de canalització de la participació de les entitats juvenils és el **Consell de Joventut de les Illes Balears (CJIB)**, com a representant de la joventut davant les institucions. Entre les seves funcions estan a més, la promoció de l'associacionisme juvenil i desenvolupa activitats i projectes. Al CJIB hi trobem en torn a 35 entitats d'àmbits completament diferents, des de esplais i escoltes a entitats estudiantils passant per entitats de caire polític. És una estructura feta per als i per joves: l'edat mitjana de la comissió permanents es troba en torn als 22 anys i el plenari té una mitjana que no supera els 25 anys. Amb la pandèmia han vist aturades moltes de les seves activitats, ens diu Pau Roig, vicepresident del Consell de la Joventut. "Moltes de les nostres forces van haver de centrar-se en trencar la imatge de criminalització que s'estava llançant cap a la Joventut", explica Roig. Però el CJIB continua la seva tasca: han recuperat l'Observatori d'Emancipació Juvenil, s'han posat en marxa taules de treball sobre Salut Mental Juvenil, Oci alternatiu i saludable, Gènere i Lleure Educatiu i està participant de manera activa en les lleis de Joventut i Lleure que prepara el Govern de les Illes Balears.

Joves de Mallorca per la Llengua

Manifestació de Fridays for Future a Palma.

Inauguració de l'Ateneu Popular L'Elèctrica, a la plaça del Quadrado.

Concentració convocada pel Moviment Feminista de Mallorca.

Més enllà del registre oficial

Tenir interessos comuns, ganes d'aportar a la societat i contribuir en el nostre entorn no vol dir necessàriament associar-se. Tot i les avantatges que pot tenir constituir-se legalment, el registre també vol dir encotillar-se en el sistema burocràtic, possiblement adultcentrista, que no és condició sine qua non per tenir una voluntat comuna i posar esforços en comú per treballar plegats. Molts joves ho entenen d'aquesta manera i a Palma també hi ha diverses iniciatives d'aquest tipus que funcionen d'una manera molt àgil i activa.

Per exemple, el moviment ecologista juvenil **Fridays for Future**, que va néixer el març de 2019 a nivell mundial per tal de fer incidència política en l'aplicació de mesures valentes front la crisi climàtica. A Palma prenen el nom de JoventutxClima i es configuren com un moviment que romp amb l'estructura jeràrquica tradicional. La presa de decisions es duu a terme en assemblees, establint consensos, amb "un espai en que tothom té la possibilitat de participar i té el mateix poder de veu i vot". La mitjana d'edat és de 18 anys.

Les dones joves han pres el relleu a les lluitadores històriques del feminisme, reconeguent i aprenent de les batalles guanyades però també aportant noves

preocupacions i debats contemporanis. A les manifestacions i accions públiques dels últims anys a Palma cada cop veim dones més joves darrere les pancartes o amb el megàfon. Moltes d'elles han tingut la seva primera experiència organitzativa al voltant del **Moviment Feminista de Mallorca**. "Som una coordinadora de col·lectius i dones feministes, autogestionades, autònomes i independents i per ara no tenim com a motivació organitzar-nos en cap tipus d'entitat "oficial", la nostra organització és assembleària i horitzontal", explica Denisse, jove de 22 anys i portaveu del MFM.

Un altre exemple d'activisme eminentment juvenil i autogestionat és l'**Ateneu Popular L'Elèctrica**, a la canamuntera plaça del Quadrado. Tot i estar molt vinculats a lluites barrials (com la gentrificació o la turistificació), també tenen una vocació internacionalista, organitzant activitats en suport del Sàhara o els zapatistes de Mèxic.

Tot plegat, sigui de manera oficial o no, l'associacionisme juvenil també té la seva manera de fer i les seves prioritats, que poden coincidir o no amb les dels adults. La segregació generacional a les entitats ciutadanes potser és inevitable, per una qüestió d'interessos o de moment vital. El cert, i el més important, però, és que les inquietuds grupals i individuals contribueixin a millorar el nostre entorn i a fer Ciutat.

JOVES DE PALMA: CAP A LA DRETA?

Per Jaume Garau

Els joves que ara tenen entre 18 i 24 anys, viuen la meravellosa època d'inventar la vida de nou, més enllà del que diguin els seus pares o avis. Les recents enquestes del CIS ens mostren una imatge d'aquest col·lectiu que no concorda amb les notícies dels mitjans de comunicació.

En la situació pandèmica en la qual encara estem s'ha donat una imatge d'una certa irresponsabilitat per part dels joves, que segurament no és certa. Al 90% dels joves d'aquesta edat els preocupa molt la pandèmia, tant per motius de salut com d'economia. Tampoc és veritat que el coronavirus no els hagi tocat de prop, ja que molts d'ells, un 35%, han tingut contacte amb els serveis sanitaris, això sí, tres vegades menys que els majors de 65 anys. D'aquests que han contactat amb el seu metge o han anat urgències perquè es trobaven malament, un 85% han estat diagnosticats de Covid i d'aquests un 40% va resultar positiu.

Traduint aquests números estatals a la ciutat de Palma, uns 7500 joves han estat diagnosticats i uns 3000 haurien passat la Covid amb símptomes molt lleugers, a excepció d'un parell de centenars a Palma, que ho haurien passat malament, ingressats a l'hospital. Per tant, és un col·lectiu que sí que ha viscut de prop la Covid, però amb poca por perquè l'impacte ha estat lleu, comparat amb el del col·lectiu de majors, dels quals un 20% dels contagiats ingressava en un hospital. Amb aquesta situació és comprensible que un 72% consideri necessari vacunar-se quan els toqui.

La situació de la pandèmia els ha afectat en la seva vida social i econòmica d'una manera rellevant, ja que les seves expectatives de futur - que ja eren dolentes - han empitjorat. Gairebé un 87% dels joves espanyols d'aquesta edat consideren que la situació econòmica a Espanya és dolenta o molt dolenta i encara pitjor la consideren els joves d'una franja d'edat superior, és a dir de 25 a 35 anys. Els que la viuen malament en la seva pròpia carn ja descendeix fins a un 30%. Per això consideren que la crisi econòmica és el primer problema que té Espanya, seguit de la pandèmia, l'atur i la política.

Aquests joves han passat per diversos processos formatius, ja que el 55% encara estudia, mentre el 27%

està en atur o cerca el primer treball. Culturalment només un 15% es declaren com a religiosos mentre el 27% es diuen ateu. Això contrasta totalment amb els majors de 65 anys, dels quals només es declaren ateu un 6%.

Com es pot imaginar, la situació en la qual viuen avui molts d'aquests i aquestes joves, els fa sentir un profund desinterès pel futur i s'inclinen a viure el dia a dia. La majoria segueixen rebent el suport familiar. Fins a un 70% no té confiança en els líders polítics i en particular un 50% no té simpatia per cap d'ells. Així i tot, un 32% se sent d'esquerrers i un 9% de dretes, la resta es fragmenta en nombroses identitats ideològiques.

Alguns sociòlegs apunten al fet que els joves espanyols es "dretitzen", al compàs de tota la societat europea que gira cap a la dreta, ja que són molt pocs els governs d'esquerrers. Això semblen dir estudis recents com el de Javier Llorente, investigador del CIS. És important remarcar que l'autor també precisa que el concepte d'esquerra i dreta és generacional. La generació de joves d'ara no entén l'espectre polític partidista d'igual manera que els majors de 60 anys. Per això les fronteres entre esquerra i dreta són avui més imprecises i difuminades.

El fet és que, si prenem com a indicador el comportament electoral dels últims mesos, observem que els joves continuen votant majoritàriament a partits d'esquerra al nostre país. Potser és perquè la situació espanyola és una mica diferent a la majoria de països europeus del nord.

Com veiem en el contingut d'aquesta revista hi ha joves molt implicats en la vida social i política de la nostra ciutat. Segurament menys dels que ens agradaria. Però cal no oblidar que la participació dels adults en la vida social i política no passa del 10%. Per tant, no demonitzem els joves: són el futur de la nostra ciutat. Tot el contrari, els hem d'ajudar a conèixer i estimar la seva ciutat perquè la construeixin millor que nosaltres.

Amb tot això és difícil concloure que el jovent de la nostra ciutat s'estigui "dretitzant". El que sí ens ha d'alertar és la situació tan greu en la qual viuen pot empitjorar i això podria ser brou de cultiu per a una dreta que els prometi protecció i camins de futur.

LA IDENTITAT DELS JOVES IMMIGRANTS A PALMA

Per Andreu Mir
Doctor en Educació

En l'avanç d'aquestes últimes dècades, Palma s'ha convertit en un escenari de continu canvi social. Des de finals de la dècada de 1990, i principalment entrat el segle XXI, la immigració exterior s'ha anat normalitzant a Palma, fins a convertir-la en la quarta ciutat de l'Estat espanyol amb major quantitat de residents nascuts a l'estranger (98.491, segons dades de l'IME l'any 2020), xifres que sols superen Madrid, Barcelona i València. Tot i que a partir de l'any 2008, s'observà un període de recessió en les arribades -tot a conseqüència de la crisi financera-, a mesura que els indicadors econòmics anaren millorant, s'anaren recuperant de manera progressiva les arribades de persones procedents de l'estranger. En el transcurs de l'any 2020, l'impacte generat per l'epidèmia de la Covid-19, està repercutint directament en els processos migratoris en una doble direcció: reduint les arribades pel tancament de fronteres i incrementant les arribades irregulars a causa de la creixent precarietat econòmica dels països d'origen migratori.

Atesa la distribució geogràfica d'aquests col·lectius dins la ciutat, s'observen tres àrees amb gran presència de poblacions novingudes: (1) les franges litorals de Palma, tant en el seu vessant oriental (a zones com s'Arenal) com a l'occidental (a barris com Cala Major) amb una presència majoritària de poblacions europees a les quals, aquesta darrera dècada, s'hi han afegit col·lectius extracomunitaris, sobretot a segona i tercera línia de costa. Per altra banda, (2) a les barriades del centre històric de la ciutat on la intensitat dels processos de gentrificació estan minvant el protagonisme dels col·lectius extracomunitaris en favor de grups d'estrangers procedents de la UE. Finalment, (3) observem un tercer focus de poblacions estrangeres a l'eixample de Palma on avancen processos de degradació urbanística lligats a l'arribada de poblacions fonamentalment extracomunitàries. Curiosament, la presència de poblacions estrangeres menors de 30 anys, es limita gairebé a aquestes barriades de l'eixample (Pere Garau, per exemple, compta amb 3.471 joves novinguts), sent molt residual la presència d'aquests col·lectius a àrees més benestants de la costa o del centre de la ciutat.

És enmig d'aquesta atmosfera en la qual està creixent una nova generació d'adolescents que va teixint el seu perfil identitari entre dues cultures: la pròpia de país d'origen i la de la societat palmesana. Es tracta de joves que, per una banda, es veuen pressionats pels familiars perquè mantinguin un compromís ètnic amb els seus orígens i, de l'altra, senten la necessitat d'anar assumint noves competències culturals que els permetin sobreviure en el context social que els envolta. No és una tasca senzilla, ja que ens referim a persones que no només han de fer front a una transició cultural (pròpia de la migració), sinó que també han d'encarar el canvi vital inherent a la pròpia adolescència.

A la ciutat de Palma, els perfils identitaris de les poblacions joves immigrants poden conduir-nos a tres escenaris diferents: (1) adolescents identificats amb la proposta cultural de l'origen, es tracta de persones que entenen que la realitat que els envolta no és ideal i, per aquest motiu, es plantegen la possibilitat de fugir i avançar en el seu projecte vital en un altre indret (que normalment és el país d'origen). Aquesta insatisfacció amb el context, sovint va associada a situacions marcades per la inseguretat a la qual s'hi afegeixen escenaris personals esquitxats per la dificultat. En efecte, l'hostilitat que marca el present normalment provoca que la idealització de l'origen tendeixi a magnificar-se.

Ja en un segon escenari (2), trobam perfils identitaris de joves segons els quals el sentiment de pertinença no es limita a un únic posicionament i sovint combina la participació de components de l'origen i del destí migratori (identitats multiculturals). Fins i tot, és freqüent que es puguin incorporar elements inherents a terceres cultures. Aquest posicionament permet a l'individu moure's en entorns marcats per la diversitat cultural amb relativa comoditat. Normalment, es tracta de persones obertes a conèixer realitats noves.

Finalment, (3) s'identifiquen joves amb un marc de referència identitària enfocat a una sola proposta que s'aproxima a la feta des de la societat de residència, en aquest cas la viscuda a Palma. Es produeix una identificació gairebé absoluta amb la cultura pròpia de la societat d'acollida que normalment s'accentua subratllant una distància amb la proposta identitària de l'origen. Els components identitaris que més poden definir, per exemple, a un marroquí són rebutjats i sovint criticats com passa amb la religió musulmana que és entesa com un retràs i fins i tot com una injustícia. Seguint aquest mateix exemple, no hi ha contacte amb mitjans del Marroc, sovint es desconeix l'àrab, no es mantenen contactes fluids amb familiars d'allà ni tampoc hi ha expectatives d'anar-hi a viure.

Tot això ens situa enfront de processos de construcció identitària singulars, que poden condicionar activament el futur d'aquestes persones i, en efecte, també la fisonomia identitària de la pròpia ciutat de Palma. El fet de conèixer i analitzar els elements susceptibles de modificar la identitat d'aquestes noves generacions, esdevé una eina primordial a l'hora d'avançar escenaris futurs de convivència. Els episodis recents protagonitzats per segones generacions en ciutats de països amb una major tradició migratòria palmesana, demostren la importància que poden tenir aquests processos en qüestions tan essencials com l'estabilitat social de l'entorn urbà, la seva salut cultural o el seu futur econòmic.

"La societat ha d'entendre que els joves són persones de ple dret"

Entrevista amb Alberto Rosauero, director general de l'Àrea de Justícia Social, Feminismes i LGTBI de l'Ajuntament de Palma

L'Ajuntament de Palma té una Àrea de Joventut, des de la qual es coordinen una sèrie de serveis orientats als joves de Ciutat. Per conèixer més parlem amb Alberto Rosauero, director general de l'Àrea de Justícia Social, Feminismes i LGTBI, àrea de la qual depèn Joventut.

Rosauero és un polític jove, "30 anys acabats de fer". Com molts altres joves de la seva generació, té una extensa formació: graduat en Dret, màster en advocacia i contractació del sector públic. Fa dos anys que ocupa el càrrec i coneix bé els serveis que s'ofereixen des de la seva àrea als i les joves de Ciutat.

Quines són les polítiques de joventut que té en marxa l'Ajuntament de Palma?

És important explicar que cada àrea de l'Ajuntament integra i executa polítiques de joventut específiques per les seves competències. És a dir, en funció del tema es creen comissions i és molt habitual que ens convidin per veure com integrar la perspectiva de joventut. Per exemple, recentment hem estat participant en la redacció del Pla de lluita contra les addiccions de l'Ajuntament, que lidera l'àrea de Sanitat.

Les competències de l'àrea de Joventut són aquelles vinculades amb l'Àrea de Justícia social, relacionades amb oci, temps lliure, dinamització de la participació juvenil, orientació afectivo-sexual i orientació jurídica. En aquesta línia, Joventut ofereix activitats culturals i lúdiques, i espais per a desenvolupar-les; aporta

informació sobre recursos i activitats d'oci, formació, drets i consum, habitatge i sexualitat, entre d'altres; dóna suport a grups i associacions en les seves activitats i interessos, i fomenta activitats de creació artística.

El jovent de Ciutat, a quins serveis municipals pot accedir?

Poden accedir a tots els serveis municipals perquè són ciutadans i ciutadanes. Ara bé, des de l'àrea impulsam alguns serveis específics per la joventut. El servei més veterà, amb 25 anys en funcionament, és Palma Jove. És un servei d'atenció i assessoria integral. Per exemple, es dóna informació sobre ajudes a l'habitatge, inserció laboral, oposicions, etc. A més hi ha el servei "Sex consulta", molt conegut entre els joves. També es dóna atenció psicològica i legal puntual.

Fa un mes vàrem llençar el servei

Jovent i Atenció a les Sexualitats - JASE, un programa específic adreçat a la comunitat LGTBI Jove de Palma. Ofereix un assessorament tècnic, professional i empàtic en matèria d'atenció psicològica i jurídica a les persones membres d'aquest col·lectiu de Palma.

Un altre servei és el projecte DÍNAMO, amb 15 anys de trajectòria. Consisteix en assistència professional als joves directament als barris, per donar suport a iniciatives de participació juvenil. El projecte permet materialitzar projectes d'oci i de desenvolupament personal als barris de Palma.

Parlau-mos dels Espais Joves. En què consisteixen i com funcionen?

L'Ajuntament té cinc Espais Joves a Palma, als que es duen a terme activitats o tallers, que, o bé formen part de la dinamització pròpia que fa

Imatges d'algunes de les activitats que l'Ajuntament ofereix als joves, dins els seus programes Espais Joves i Dínamo: assessoria, tallers formatius i dinamització d'iniciatives lúdiques o culturals als barris de Palma.

l'equip tècnic dels centres, o bé es desenvolupen a través de la fórmula de cesió d'espai, quan els joves ho sol·liciten. Es fan tallers de teatre, rebosteria (tenen cuina pròpia), promoció del talent musical (hi ha sales d'assaig), etc.

Quines són les principals problemàtiques o reptes que heu detectat entre els i les joves de Palma?

Crec que el repte és més de la societat: entendre que els i les joves són persones de ple dret i amb capacitat per prendre les seves decisions de forma autònoma. Crec que hi ha un prejudici molt gran davant dels joves.

Ara, clar que tenen problemàtiques! L'accés al món laboral, per exemple. Ens trobam que demanden molt polítiques públiques d'inserció laboral. D'aquesta demanda sorgeix, per

exemple, el programa Joves Qualificats que impulsa Palma Activa, que ha funcionat molt bé. En el tema de l'habitatge també hem vist una gran barrera, els preus a Palma són prohibitius i els i les joves troben moltes dificultats per independitzar-se. Jo mateix en el seu moment he arribat a compartir pis amb 6 persones.

Se sol sentir que el jovent "passa de tot". Vosaltres que parlau amb ells i elles cada dia, quins pensau que són els seus principals interessos?

Els joves volen tenir els seus propis espais, per a poder desenvolupar els seus talents i habilitats i esser escoltats. Volen espais de participació ciutadana. Volen trobar major diversitat en l'oci.

La pandèmia els ha afectat especialment, i a sobre, se'ls ha criminalitzat com a causants de

l'expansió del virus. Els joves de Palma s'han comportat de forma exemplar, han respectat les normes. Des de l'Ajuntament vàrem fer un esforç especial per transformar les activitats presencials a un format telemàtic i el jovent ha participat encara més així. S'han adaptat molt bé a la virtualitat perquè ja venien d'aquí.

Quines pensau que són les aportacions que fan els joves al conjunt de la societat?

Aporten moltíssimes capacitats i competències. Els i les joves han demostrat tenir uns valors impressionants: defensen els drets humans, el feminisme, la sostenibilitat mediambiental. Tenim una joventut diversa i molt potent. Som la generació millor preparada de la història. Els joves, les joves, són el futur de la nostra ciutat.

NOTÍCIAS DE CIUTAT

Cort desoirá a los vecinos y peatonalizará cuatro calles del centro histórico

Diario de Mallorca, 03/05/2021.- Solo se admitirá una de las alegaciones presentadas: el mantenimiento de un estacionamiento para bicis.

Los vecinos denuncian que las nuevas peatonalizaciones del centro de Palma son una puerta oculta para más terrazas

Última Hora, 27/05/2021.

Los vecinos de Establiments protestan en Cort para dejar de ser un barrio de segunda

Cadena Ser, 08/05/2021.- Se quejan del "mal estado de la iluminación" y la "desaparición" de contenedores, entre otros problemas.

Un informe de la EMT pide mantener el paso de autobuses por Nuredduna

Diario de Mallorca, 10/05/21.- Parte del estudio de movilidad sobre esta peatonalización es posterior a la aprobación del proyecto.

Los accidentes de tráfico han disminuido un 37% tras la declaración de 'Palma 30'

Diario de Mallorca, 11/05/2021.- Las siguientes votaciones se aplazarán hasta 2022. Ayer entró en vigor en toda España la limitación de la velocidad a 30 kilómetros por hora en las calles de un solo carril por sentido.

La contaminación del aire por el humo de los coches se duplica desde el confinamiento

Diario de Mallorca 16/05/2021.- Los niveles de dióxido de nitrógeno liberado por los tubos de escape de los vehículos detectados en la estación de Foners de Palma fueron de 12,1 microgramos por metro cúbico de aire y la media anual de este compuesto subió a 24.

Las mujeres de Palma reclaman una ciudad «cuidadora»

Diario de Mallorca, 27/05/2021.- Un estudio sobre urbanismo visto desde el feminismo señala el abandono de espacios, la suciedad y la poca iluminación como problemas.

Forteza se despide con un discurso crítico hacia la Federació sa Ciutat de Palma

Diario de Mallorca, 27/05/2021.- El alcalde le agradeció el trabajo realizado en estos ocho años que ha estado al frente de la Federació d'Associacions de Veïns de Palma.

El 'boom' turístico de Palma en los 50 y 60

Última Hora, 02/06/2021.- Can Balaguer acoge la exposición 'Identitat i turisme' donde explora la ciudad turística de los años 50 y 60 con el objetivo de Josep Planas i Montanyà.

Hila recurrirá la sentencia de sa Feixina "hasta la última instancia"

Diario de Mallorca, 02/06/2021.- El alcalde de Palma asegura que se trata de un monumento franquista y que hay que "acabar" con él.

futur de Palma

ENTITATS TREBALLANT
PEL MODEL DE CIUTAT

Maribel Alcázar, nova presidenta de la Federació d'Associacions de Veïns i Veïnes de Palma

La nova presidenta ha fet una crida a reforçar la cohesió del moviment veïnal i la comunicació entre els barris de la ciutat, i ha elogiat el treball del seu antecessor, Joan Forteza.

El Fòrum de la Societat Civil organitza xerrades amb el CES i el conseller de Fons Europeus

La plataforma, de la qual formen part 25 entitats de la societat civil ha realitzat aquest mes dos diàlegs virtuals per reflexionar col·lectivament sobre els reptes que enfronten les Illes en aquesta etapa i la necessitat de transitar cap a un model més sostenible, just i inclusiu. El primer d'ells va ser amb el Consell Econòmic i Social, i el segon, amb la conselleria de Fons Europeus. Poden veure's a la web del Forum.

Palma XXI organitza l'exposició "El valor del paisatge"

En el marc de la Setmana de Custòdia del Territori, Palma XXI ha organitzat l'exposició "El valor del paisatge", amb fotografia i cartografia sobre s'Horta de Dalt de Palma. Es pot visitar fins dia 6 de juny al Casal de Barri Son Canaves al Secar de la Real.

ARCA

Cercle d'Economia de Mallorca

PALMA XXI

FEDERACIÓ D'ASSOCIACIONS DE VEÏNS DE PALMA

JAMM
JOVES ARQUITECTES DE MALLORCA

Xarxa per a la inclusió social
ILLES BALEARS

COPIB
Col·legi Oficial de Psicologia de les Illes Balears

Fundació
GARRIGAS

Fundacions
Darder
Mascaró

COL·LEGI OFICIAL D'ARQUITECTES ILLES BALEARS

RESSENYA

Tanmateix, la màgia

Una novel·la gràfica per viatjar a la ciutat dels anys 60

Cristina Llorente i Flavia Gargiulo

"Per què el títol?", demanam a na Cristina i na Flavia en una terrassa de la plaça Santa Eulàlia, on ens han convocat per explicar-nos l'aventura editorial (i vital) en la que s'han embarcat. "És una frase del llibre que parla sobre com, malgrat tot -les dificultats, les ideologies...-, sempre ens queden la il·lusió, l'esperança i la màgia", explica Cristina Llorente, guionista del llibre.

Aquesta mateixa il·lusió va motivar na Cristina a recuperar la història familiar, a engegar aquest projecte i a convidar na Flavia Gargiulo, dibuixanta i il·lustradora, a participar-hi. Tanmateix, la màgia és una novel·la gràfica que narra la història d'en Toni Roca, padrí de na Cristina, concretament l'etapa en què organitzà la cavalcada de Reis a Palma, entre 1954 i 1975.

"Ahora que descobrim com en Toni aconseguia construir les carrosses amb un pressupost mínim -fins al punt d'anar a València a cercar motlles de les falles-, recorrem la història de Ciutat i les seves transformacions", conta na Cristina, que no en va és arquitecta (a més de fundadora d'Arquitectives i membre de la junta directiva de Palma XXI). "Va ser aquest vessant urbà de la novel·la el que em va fer contactar amb na Flavia. Les vistes zenitals del seu llibre La puput de fusta em tenien enamorada de feia temps", continua. I és que els carrers, les places, els comerços... Són també protagonistes d'un còmic que amaga una exhaustiva investigació, tant oral, amb els relats dels qui van compartir aquella època amb en Toni Roca, com documental, a través de fotos antigues, l'hemeroteca i fins i tot la Carta Històrica de Palma XXI, que han permès posar en diàleg els escenaris dels anys seixanta amb els actuals.

Tanmateix, la màgia veurà la llum el pròxim mes de novembre de la mà de Disset Edició, amb qui les autores han signat contracte. Fins aleshores, continuen fent feina tant en el guió com en la il·lustració, tot i que ja compten amb una vintena de pàgines acabades i moltes altres en esbós.

Per tal de retribuir les hores de dedicació, han posat en marxa una campanya de micromecenatge. "A banda d'un suport econòmic per a la nostra feina, és una manera de sentir-nos a prop de la gent. De què, d'alguna forma, els futurs lectors també formin part de la història", explica na Flavia. Tant és així, que una de les recompenses consisteix a aparèixer com a figurant a una de les pàgines del còmic... Qui no voldria fer un cafè al bar Niza devers l'any 65?

Fins a finals de juny, tothom que vulgui pot contribuir en la campanya a través de l'enllaç es.ulule.com/tanmateix-la-magia/

LA CIUDAD CUÁNTICA

Por Lourdes Durán

Una moribunda ballena estrena la temporada

Una ballena gris de ocho metros agoniza en las aguas de la bahía de una isla del Mediterráneo que vuelve a encender los motores de la industria que alimenta a sus habitantes. El mismo día que la cría de esa especie procedente del Pacífico muestra su delgadez tras meses de navegar por mares que no le son propios sin hallar el alimento que precisa, desde el foro de la industria turística presidentes, consejeros, delegados, la clase política en pleno, baten palmas porque ven la luz al final del túnel. Se oye el eco de quienes recuerdan que esta pandemia no ha acabado. Yo escucho en mi corazón los últimos suspiros de la ballena.

En las cornisas de los hoteles cuelga el SOS de un sector que, erigido como única industria de este archipiélago balear, se ha visto herido de muerte durante la pandemia dejando al raso a miles de personas que ahora muestran una tenue esperanza ante la llegada de los turistas. Europa abre el grifo al aprobar un certificado COVID en el que se garantice que el portador esté vacunado, si ha padecido el coronavirus y también los resultados de los PCR.

Se persigue un entrelazamiento entre la seguridad sanitaria y el bienestar económico que se ha roto en aras de la primera durante más de un año y que ahora busca equilibrarse con la apertura de hoteles, restaurantes, aumento de los vuelos, la llegada de los cruceros y esa oportuna inauguración de la autopista de Lluçmajor a Campos que permitirá a los miles de coches de alquiler trasladar a los turistas para que echen sus carnes blanquecinas al sol de las mejores playas de la isla. Ya conocemos demasiado bien el escenario. Mi olfato empieza a olisquear las cremas de sol.

No debe ser fácil conciliar turismo y cuidado del ecosistema pero hay algo claro y es que si no frenamos el crecimiento de esta industria turística cuyo modelo propicia, no lo duden, la actual pandemia que nos está sacudiendo, si no logramos incentivar alternativas que procuren y garanticen trabajo y salario dignos, un reparto justo de la riqueza y de los beneficios que salvaguarden lo que aún queda y frene esta feroz sangría del Planeta, estamos abocados a la extinción.

Una vez Jonás, un temeroso personaje, encontró la salvación en el interior de la ballena. En las escrituras antiguas, Leviatán, un animal maldito, tomaba la forma del mamífero más grande de la Tierra. Quizá sea oportuno recordar que si la etimología griega, romana y sajona de la palabra turismo

significa dar vueltas, girar, volver al punto de partida, no está de más ser turistas etimológicos y dar una vuelta de tuerca a nuestra manera de viajar.

Las ballenas navegan millas en su Gran Tour por aguas del Pacífico en un ciclo vital que no agrade pero en los últimos cuatro años la población de ballenas grises en Baja California ha disminuido sin que se sepa la causa. Se apuntan desde los desequilibrios que han calentado las aguas del Glaciar Ártico que merma la comida de las rorcuales a que sean las propias ballenas que estén corrigiendo su exceso de población y provoquen un autodecrecimiento. Una cría de esas ballenas se ha perdido y ha venido a morir al Mediterráneo en pleno inicio de la 'recuperada' temporada. Ni en un cuento de Ray Bradbury, ¡vaya!

Miró al cielo y vuelvo a ver más aviones, en los que ansiamos metenos a bajo precio para alimentar la "industria de la felicidad", que denominó el economista Antón Costas, o para creernos "más libres" en el disfrute de un ocio en el que damos vueltas embobados mientras se derrite nuestro helado a la vista de la Catedral. En unas décadas más, si no echamos el freno, no será el helado sino la bellísima arquitectura la que se surmergerá en el mar. Y no habrá ballena que la salve.

Nota: La periodista i escriptora Lourdes Durán publica els seus articles cada setmana a la web de Palma XXI, acompanyats per les il·lustracions de Toni Salvà.

CIUTAT

REVISTA DE PALMA

PALMAXXI

www.palmaxxi.com
info@palmaxxi.com